

Панијум — број шест

Пророчке међаше у Данилу 11: слом СССР-а, закон о недељи и успон савременог Рима

Jeff Pippenger
2025-03-09

Падом СССР-а 1989. године испунио се четрдесети стих једанаестог поглавља Данила. Четрдесет први стих јесте закон о недељи у Сједињеним Државама, као и шеснаести стих. Од 1989. године до закона о недељи у Сједињеним Државама, четрдесети стих је празан. Пад СССР-а 1989. године такође је био препознат у десетом стиху једанаестог поглавља Данила, који се у почетку испунио у Антиоху Великом.

Антиох III Велики, селевкидски „цар севера“, владао је од 223–187. године пре Хр. и настојао да поврати територије изгубљене од Птолемеја („цара југа“) после Трећег сиријског рата (246–241. године пре Хр.). Његов поход у Четвртм сиријском рату (219–217. године пре Хр.) имао је за циљ да поново заузме Келесирију, Феникију и Палестину. Године 219. пре Хр. Антиох је кренуо на југ, зауевши Селеукију у Пијерији, Тир и Птолемаиду (Акру), повративши приобална упоришта. Године 218. пре Хр. напредовао је даље, зауевши Филаделфију (Аман) и надирући према граници Египта, с намером да поврати изгубљене селевкидске земље све до Газе. Антиох је зауставио свој поход 218. године пре Хр., утврђујући своје добитке и припремајући се за одлучујући продор. Птолемеј IV Филопатор, птолемејски цар, сакупио је војску да му се супротстави, ојачану египатским трупама. Десети стих једанаесте главе Данила излаже ово кретање Антиоха, предсказујући тиме пад СССР-а 1989. године и представљајући типолошку слику четрдесетог стиха.

Али ће се синови његови подићи и сабраће мноштво великих сила; и један ће заиста доћи, и преплавити, и проћи; потом ће се вратити и подићи, све до његове тврђаве.
Данило 11:10.

Када цар севера у четрдесетом стиху „продре и пређе“ то је у сагласности са царем севера из десетог стиха, који „надире и пролази“. У оба стиха реч је о истоветним јеврејским речима, које су једноставно преведене нешто другачије. То је исти израз какав се налази у Исаји 8:8.

И проћи ће кроз Јуду; разлиће се и преплавити, допреће чак до врата; и раширеност крила његових испуниће ширину земље твоје, о Емануило. Исаја 8:8.

Сваки од ова три стиха указује на јужног цара који бива поражен од северног цара. Антиох, северни цар, надвладава Птолемеја, јужног цара, као што је Сенахирим надвладао Јуду, јужног цара, и као што је цар са севера у четрдесетом стиху однео СССР 1989. године. Три стиха, заједно са три историјска испуњења тих стихова, одређују „време краја“ као 1989. годину. Стога је десети стих 1989. година, а шеснаести стих је закон о недељи у Сједињеним Државама, као и четрдесет први стих.

Стихови од једанаестог до петнаестог представљају низ Светога писма, који такође има историјско испуњење што идентификује одређене пророчке међаше унутар скривене историје четрдесетог стиха. Пре закона о недељи у Сједињеним Државама, али после 1989. године, битка код Рафије и њене последице изложене су у стиховима једанаестом и дванаестом, а битка код Панијума изложена је у стиховима од тринаестог до петнаестог.

Nedeljni zakon jeste određeno vreme; jer se upravo tu isceljuje smrtna rana papstva, i papa se vraća na presto zemlje. To osnaživanje bilo je predloženo ustoličenjem papstva 538. godine, i ustoličenjem paganskog Rima u bici kod Akcija. Kada je paganski Rim proročki bio ustoličen, vrhovno je vladao 360 godina. Kada je papstvo bilo ustoličeno 538. godine, vrhovno je vladalo hiljadu dvesta šezdeset godina. Kada se smrtna rana isceli pri Nedeljnom zakonu, papstvo će vrhovno vladati simbolična 42 meseca.

И видех једну од његових глава као смртно рањену; и његова смртна рана беше исцељена; и сав се свет задиви за звери. И поклонише се аждаји која даде власт звери; и поклонише се звери, говорећи: Ко је као звер? ко може ратовати с њом? И дадоше јој се уста која говоре велике ствари и хуле; и даде јој се власт да делује четрдесет и два месеца. Откривење 13:3–5.

Стих 27 каже „оба“ ова цара:

И срца ова два цара биће наклоњена злу, и за истим столом говориће лажи; али неће успети, јер ће крај доћи у време одређено. Данило 11:27.

Два цара у двадесет седмом стиху јесу цареви из претходна два стиха, који су потом водили битку код Акцијума.

И подигнуће своју силу и своју храброст против цара јужнога с великом војском; и цар јужни подигнуће се на бој с војском врло великом и моћном; али неће одолети, јер ће сковати замисли против њега. И они који једу од дела његових јела уништиће га, и његова ће се војска разлити; и многи ће пасти побијени. Данило 11:25, 26.

Стога двадесет седми стих ствара једну аномалију коју је потребно разумети пре него што наставимо. У двадесет четвртом стиху „време“ представља раздобље од 360 година које почиње битком код Акција и завршава се у одређено време, 330. године.

Цар југа у тој бици била је Клеопатра, која је била у савезу с Марком Антонијем. Октавијан је био цар севера, који ће поразити обоје. У одређено време (31. п. н. е.) два цара, који су раније седели за једним столом и лагали један другога, суочиће се један с другим у бици код Акцијума.

Два цара за столом подударају се са историјом битке код Панијума (стихови 13 до 15), где је постојао савез између Antiochus Magnus и Phillip of Macedon. Тај историјски савез одговара симболичком савезу представљеном у називу Панијум у Христово време — Caesarea Philippi. Савез је такође представљен у четрдесетом стиху, када је СССР збачен 1989. године посредством савеза између Reagan-а и папе John Paul II. Два цара један друге говоре лажи пре 31. пре н. е., што се подудара са законом о недељи у Сједињеним Америчким Државама,

и стога се њихове лажи јављају пре шеснаестог стиха, током историје представљене у стиховима 13 до 15, који су се испунили у бици код Панијума седамнаест година после битке код Рафије, и сто тридесет и седам година пре него што је Ротреу освојио Јерусалим у испуњењу шеснаестог стиха.

У двадесет осмом стиху Октавијан, победник и над Клеопатром (царем југа) и над Марком Антонијем, „враћа се у своју земљу с великим благом; и срце ће му бити против светог завета; и учиниће велика дела, па ће се вратити у своју земљу.” Урија Смит поистовећује ове две победе с Акцијумом 31. године пре Христа и с разорењем Јерусалима 70. године после Христа. Двадесет осми стих, дакле, указује на историју која започиње битком код Акцијума, што је почетак 360 година, и разорењем Јерусалима 70. године после Христа.

Тада ће се вратити у своју земљу с великим богатством; и срце ће му бити против светог завета; и чиниће велика дела, па ће се вратити у своју земљу. Данило 11:28.

Последња фраза двадесет четвртог стиха (и још за неко време) па надаље представља историјску линију која је започела 31. године пре Христа и завршава се у последњој фрази тридесет првог стиха (поставиће гнусобу пустошну), што се испунило 538. године. Та линија почиње битком код Акцијума, која означава почетак врховне владавине паганског Рима током три стотине и шездесет година. Линија се завршава 538. године, када папски Рим почиње да врховно влада током хиљаду двеста и шездесет година. Унутар стихова и историје која је испунила те стихове, одређено време 330. године представља поделу у историји паганског Рима као четвртог царства библијског пророштва. После почетног раздобља врховне владавине током три стотине и шездесет година, следи двеста и осам година распадања царства уочи тога да папство заузме престо у тридесет првом стиху, 538. године. У следу тих осам стихова, само двадесет седми стих указује на историјско испуњење које се одиграло пре битке код Акцијума 31. године пре Христа.

Стих двадесет седми указује на сусрет између два цара пре „одређеног времена“, а стих двадесет девети указује на „одређено време“. „Одређено време“ из двадесет седмог стиха јесте почетак периода од три стотине шездесет година, а „одређено време“ из двадесет деветог стиха јесте завршетак периода од три стотине шездесет година. Почетак и завршетак представљају „одређено време“.

Оснаживање паганског Рима отпочело је када је освојио трећу географску препреку, као што је представљено у Данилу 8:9.

И из једнога од њих изиђе мали рог, који нарасте веома велик према југу, и према истоку, и према красној земљи. Данило 8:9.

Оснаживање је започело у бици код Акцијума, а потом и поковањем цара југа (Египта) у деветом стиху осмог поглавља.

Окончање владавине паганског Рима као четвртог царства библијског пророштва наступило је 538. године, када је папски Рим савладао своју трећу географску препреку. Читав период од пет стотина шездесет и осам година, од битке код Акцијума до 538. године, започиње

тиме што пагански Рим осваја своју трећу препреку и постаје четврто царство библијског пророштва, а завршава се када папски Рим осваја своју трећу географску препреку.

Као четврто царство библијског пророштва, историја која је овде представљена указује на два раздобља: прво, када се Рим узвисује, а потом раздобље које описује пад Рима. Почетак првог раздобља узвишења уједно је и почетак целокупног раздобља у којем је пагански Рим владао као четврто царство библијског пророштва. Прво раздобље римског узвишења почиње и завршава се одређеним временом, а такође почиње уједињењем северног и јужног царства. Завршава се поделом на источно и западно царство. Почињући и завршавајући се одређеним временом, а почетак и крај представљају четири поделе Александровог царства.

Два одређена времена из двадесет седмог и двадесет деветог стиха представљају почетни и завршни оријентир који описује раздобље у коме Рим влада врховно. При недељном закону у Сједињеним Државама, у испуњењу четрдесет првог стиха и шеснаестог стиха 11. главе Данила, почиње раздобље у коме савремени Рим врховно влада током четрдесет и два симболична месеца. Прво одређено време из двадесет седмог стиха јесте недељни закон у Сједињеним Државама, а друго одређено време представља тренутак када последњи народ на земљи следи пример Сједињених Држава и спроводи последњи недељни закон, те тиме означава светско спровођење идолског сабата.

Та два пророчка путоказа јесу закон о недељи у Сједињеним Државама, који води до спровођења светског закона о недељи, а та два закона о недељи јесу два одређена времена у двадесет седмом и двадесет деветом стиху. Прво одређено време из двадесет седмог стиха било је такође предочено Константиновим законом о недељи из 321. године, а папски закон о недељи на Сабору у Орлеану 538. године представља светски закон о недељи.

У оквиру стихова тринаестог до петнаестог, битка код Панијума представља историју која претходи недељном закону из шеснаестог стиха. Унутар те историје испуњава се сусрет двојице царева који лажу један другоме. Стихови тринаести до петнаести део су историје представљене у стиховима десетом до шеснаестом. Ти стихови указују на Четврти сиријски рат у десетом стиху, на битку код Рафије у једанаестом стиху, и на последице те битке у дванаестом стиху. Стихови тринаести до петнаести представљају историју 200. године пре Христа, када се испунила битка код Панијума, и када незнабожачки Рим, представљен као разбојници твога народа, ступа у пророчки наратив.

Данило 11:40 указује на распад СССР-а 1989. године, а стих 16 указује на закон о недељи у Сједињеним Државама. Сусрет двојице царева који један другоме говоре лажи пре одређеног времена, а који је био битка код Акцијума, одвија се унутар историје стиха 40, која следи након времена краја 1989. године и завршава се законом о недељи у Сједињеним Државама. Стих 27 је међаш у скривеној историји стиха 40, који се одиграва после 1989, али пре закона о недељи. „Сусрет“ из стиха 27 јесте међаш пре оснаживања Рима при закону о недељи. Постоји неколико међаша који воде ка оснаживању папства 538. године, и ти међаши се такође јављају пре одређеног времена. Један од тих пророчких међаша јесте Јустинијанова уредба из 533. године, која је испунила упућивање у стиху 30 на

„споразумевање с онима који остављају завет“.

Остале прекретнице које воде ка одређеном времену у историји паганског Рима јесу година 330, када је пагански Рим оборио и истовремено предао „престо“ папској сили. Године 496. Хлодовех је предао своју „силу“ папству. У испуњењу седме главе Данила, пагански Рим је уклонио „три рога“ ради папства, а последњи је било уклањање Острогота из града Рима 538. године. Године 508. религија паганизма била је одбачена као законита религија царства и замењена католицизмом. Година 538. представља недељни закон из четрдесет првог стиха, а 496. представља 1989. годину, када је Реган, као и Хлодовех, посветио своју силу римском папи. Година 330 означава недељни закон, јер се ту папство враћа на седиште власти.

То показује да и 538 и 330 представљају одређено време, то јест стихове шеснаест и четрдесет и један. 496 представља 1989. годину, испуњење стиха десетог и стиха четрдесетог у Данилу једанаест и Исаији 8:8. 508 означава време када се религија царства одбацује ради католицизма. Почев од Хлодовеха 496. па до 508. године, приказано је постепено уклањање и замена законите религије царства. У историји која почиње 330. године, постепена пропаст Западног Рима представљена је првим четири трубама, чиме се означава поступно разарање које почиње недељним законом у Сједињеним Државама.

Постепени пад паганског Рима након Константиновог закона о недељи из 321. године илуструје пад Сједињених Држава као шестог царства библијског пророштва које доспева до закона о недељи. Тада се на Сједињене Државе изливају четири трубна суда, како је то Сестра Вајт назначила када каже да ће „национално отпадништво бити праћено националном пропашћу“. Језекиљ додаје сведочанство о четворострукој казни.

И реч Господња дође ми опет, говорећи: Сине човечји, кад земља сагреши против мене тешким преступом, тада ћу пружити руку своју на њу, и сломоти потпору хлеба њенога, и пустићу глад на њу, и истребићу из ње човека и стоку. И да су у њој ова три човека, Ноје, Данило и Јов, они би својом праведношћу избавили само душе своје, говори Господ Господ. Ако учиним да љуте звери прођу кроз земљу, и опустоше је, те постане пуста, да нико не може проћи због звери, да су у њој ова три човека, тако ја био жив, говори Господ Господ, не би избавили ни синова ни кћери; они сами били би избављени, а земља би била пуста. Или ако мач пустим на ону земљу, и кажем: Мачу, прођи кроз земљу, те истребим из ње човека и стоку, да су у њој ова три човека, тако ја био жив, говори Господ Господ, не би избавили ни синова ни кћери, него би само они сами били избављени. Или ако пустим помор на ону земљу, и излијем гнев свој на њу у крви, да истребим из ње човека и стоку, да су Ноје, Данило и Јов у њој, тако ја био жив, говори Господ Господ, не би избавили ни сина ни кћер; само би душе своје избавили праведношћу својом. Јер овако говори Господ Господ: Колико ли више кад пошаљем на Јерусалим четири тешка суда своја: мач, и глад, и љуту звер, и помор, да истребим из њега човека и стоку? Али, гле, у њему ће остати остатак који ће бити изведен, синови и кћери; гле, они ће изаћи к вама, и видећете пут њихов и дела њихова; и утешите се због зла које сам навео на Јерусалим, због свега што сам навео на њега. И они ће вас утешити кад видите путеве њихове и дела њихова; и познаћете да нисам без разлога учинио све што сам учинио у њему, говори Господ Господ. Језекиљ 14:12–23.

Овим разматрањима наставићемо се у наредном чланку.